

Bemærkning, at jeg ikke tror at have sagt, at det tidligere Forslag af Udvalget, der svarede til det under Nr. 3 stillede, blev forkastet af den ene eller den anden Grund. Det kom nemlig slet ikke til Afstemning. Hvad jeg sagde, var kun, at efter Forhandlingernes Gang var Anledningen til, at Sagen gik tilbage til Udvalget, den, at man ønskede de formelle Mangler derved rettede.

W. Petersen: Da jeg ved Sagens foregaaende Behandlinger har udtalt mig om det omhandlede Spørgsmaal, skal jeg ikke trætte det ærede Thing med Gjentagelser, men kun i Almindelighed bemærke, at, dersom Forslaget under Nr. 2 vedtages, vil Lovens Anvendelse i Kjøbstæderne aldeles Intet faae at betyde, thi efter min fuldsteske Overbevisning, er der 2 eller maaflø 3 Kjøbstæder, hvor de omhandlede Bestemmelser i Loven ville kunne anvendes, selv om de modificeres saaledes, som det nu anbefales af den ærede Indenrigsminister. Jeg tvivler om, at nogetsohmest af Byraadene vil andrage om at faae Tilladelse til at anvende dem. Ganfle anderledes stiller Sagen sig, dersom det subsidiære Forslag vedtages, hvorefter Lovens Principer, lempe de efter de stedlige Forhold, ville kunne finde Anvendelse paa Kjøbstæderne. Det tror jeg vil være ønskeligt for disse. Jeg maa derfor anbefale Thinget at stemme for det subsidiære Forslag.

Tobiesen: Jeg skulde meget beklage, om det subsidiære Forslag blev vedtaget. Det forekommer mig, hvad jeg allerede tillod mig at udtale sidst, da denne Sag var for, at det vilde være meget urigtigt, om man vilde give de kommunale Autoriteter Lov til at fastsætte Regler angaaende Forhold imellem Mand og Mand. Det er ikke de kommunale Autoriteters Sag at vedtage Love, som skulle gjælde i rent privatrettlige Forhold; det bør man ikke overdrage til dem, thi det ligger udenfor deres Resfort. Bistæltig kan man overlade til Kommunalbestyrelserne at tage Beslutning om, hvorvidt en Lovs Anvendelse paa et andet Omraade end det, for hvilket den egentlig er givet, maa anses for heldig og ønskelig eller

ikke; men at give de kommunale Bestyrelser Lov til at omdanne de i en Lov fastslaaede Regler for et rent privatretligt Omraade, saaledes at altsaa det privatrettlige Segnsforhold imellem Mand og Mand i den ene Kjøbstad vil kunne være ordnet paa den Maade, at den ene Nabo kan tvinge den anden efter de her givne Regler, hvorimod, naar man kommer til en anden Kjøbstad, ganfle andre Regler gjælde paa dette privatrettlige Omraade, fordi Kommunalbestyrelsen der ikke har fundet det rigtigt at give hine Regler Anvendelse, — det vilde forekomme mig at være en meget urigtig Praxis at komme ind paa, og jeg kan derfor ikke Andet end meget fraraade Thinget at vedtage det subsidiære Forslag, der forekommer mig at være et særdeles fatligt Antecedens paa dette Omraade.

W. Petersen: Jeg skal blot bemærke, at det jo ikke er Kommunalbestyrelsen, der skal give disse Regler; thi kun naar disse Regler approberes af Ministeren og stadfæstes ved kongelig Anordning, gjælde de. Naar det ærede Medlem dernæst fandt det lidet ønskeligt, at man i een By havde een Regel og i en anden en anden, saa skal jeg dertil bemærke, at, selv om Forslaget under Nr. 2 vedtages, vil alskurat det Samme blive Tilfældet, thi kun i ganfle enkelte Byer vil man andrage om Tilladelse til at vedtage disse Regler, medens man i alle andre Byer vil beholde de gamle Regler, som de nu ere. Jeg gjentager, hvad jeg har sagt ved 2den Behandling, at jeg tror, at det er aldeles umuligt, at Reglerne for Kjøbenhavn ogsaa kunne gjøres gjældende for Byer som t. Ex. Frederikshavn, Slagen og lignende, idet det dog umuligt kan antages, at de ville kunne passe der. Og selv om Reglerne kun skulde gjælde for de sammenbyggede Dele af Byerne, vilde det dog blive Tilfældet, at disse Dele, hvorledes man end søger at ordne det i de fleste Byer nødvendig komme til at omfatte Gaver, Bænger og lignende Arealer, og der at forlange saadant Segn som Murværk eller Stakit af 2 1/4 Alens Høide vilde dog være at stille for strenge Fordringer.

Fischer: I Anledning af, hvad den